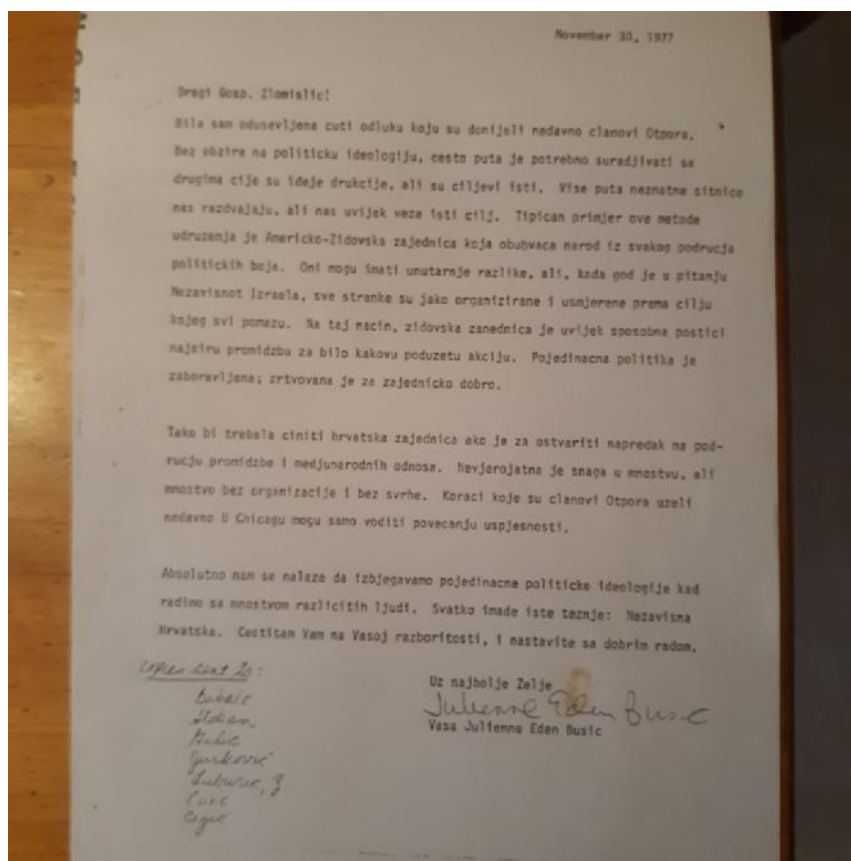

Uspomena na Zvonka i Julienne Buši - ILI MEMORIJAM NA POGIBIJU ZVONKA BUŠI A PISMO JULIENNE EDEN BUŠIĆ ŽARKI ZLOMISLIĆU U VANCOUVER

30 studenoga 1977

Kao jedan povijesni dio političke i nacionalne povijesti hrvatske emigracije donosim ovdje jedno pismo naše hrvatske Junakinje Juli Bušić kojeg je ona pisala Žarki Zlomislić u Vancouver 30 studenoga 1977. Žarko Zlomislić je bio član organizacije Hrvatski Narodni Otpor, HNO i kao takvome Juli mu je pisala ovo pismo. Za podsjetiti je da je suprug Juli Bušić, Zvonko bio početkom sedamdesetih godina prošlog stoljeća Kontinentalni Pročelnik Hrvatskog Narodnog otpora, HNO. Ako se potreba ukaže nadopuniti ovo Julienne Bušić pismo mojim sjećanjima zbivanja tog vremena kada sam češće puta posjećivao Juli u zatvor, to ću učiniti.

Mirko Vidović i Mile Boban u posjeti kod Julienne Bušić u studenome 1977. Natpis pred kojim smo se slikali se nalazi pred zgradom federalnog zatvora u Pleasanton-u, istočno od San Francisca.

Pismo Julienne Eden Bušić,
30 studenog 1977.

Dragi gosp. Zlomislić,

Bila sam oduševljena čuti odluku koju su donijeli nedavno članovi Otpora. bez obzira na političku ideologiju, često puta je potrebno suradjevati sa drugima čije su ideje drukčije, ali su ciljevi isti. Više puta neznatne sitnice nas razdvajaju, ali nas uvijek veže isti cilj.

Tipičan primjer ove metode udruženja je Američko-Židovska zajednica koja obuhvaća rad iz svakog područja političkih boja. Oni mogu imati unutarnje razlike, ali, kad god je u pitanju Nezavisnost Izraela, sve stranke su jako organizirane i usmjerene prema cilju kojeg svi pomažu. Na taj način, židovska zajednica je uvijek sposobna postaviti i najširu promidžbu za bilo kakovu poduzetu akciju. Pojedinačna politika je zaboravljena; zatvorena je za zajedničko dobro.

Slika: s lijeva Mile Boban, Julienne Bušić i Mladen Schwartz u posjeti kod Juli Bušić u listopada 1977. Čini mi se da je te posjete kod Juli Mladen Schwartz je pričao o tom židovskom čvrstom zajedništvu kojeg bi se Hrvati trebali držati. Mladen Schwartz je tada bio predsjednik hrvatsko/židovske Zajednice. Naša Junakinja Juli me može nadopuniti, ukoliko se ona još uvijek sjeća tog razgovora. Mile Boban.

Tako bi trebala činiti hrvatska zajednica ako je za ostvariti napredak na području promidžbe i međunarodnih odnosa. Nevjerojatna je snaga u mnoštvu, ali mnoštvo bez organizacije i bez svrhe. Koraci koje su članovi Otpora uzeli nedavno u Chicagu mogu samo voditi povećanju uspješnosti.

(O čemu Juli ovdje želi reći je to da je Kontinentalno Pročelništvo Hrvatskog Narodnog Otpora za Sjevernu Ameriku sazvalo glavnu sjednicu u Chicagu, subota 12 i nedjelja 13 studenoga 1977. Tada na toj sjednici izabran je za kontinentalnog Pročelnika Mile Boban, za Tajnika Velimir Sulić, za Rizničara Stjepan Štokan iz Toronto. Delegati Kontinentalnog Pročelništva su izabrani: Nikola Bubalo, Los Angeles, Nikola Štokan, otac Rizničara Stjepana Štokan, Toronto, Galić (zaboravio sam ime) Cleveland, Mladen Jurković, Lancing, Žarko Luburić, New York, Čurić (zaboravio sam ime) mislim Saint Louis, Missouri, Franjo Cigić, Vancouver.

Ja sam o tome razgovarao sa Juli i rekao joj da će stvari od sada krenuti na bolje. Tako je došlo do ovog pisma kojeg su kopije poslate tim Delegatima. Mile Boban.)

Absolutno nam se nalaže da izbjegavamo pojedinačne političke ideologije kad radimo sa mnoštvom različitih ljudi. Svatko imade iste težnje: Nezavisna Hrvatska. Čestitam vam na Vašoj razboritosti, i nastavite sa dobrim radom.

Uz najbolje Želje,
Vaša Julienne Eden Bušić